

Samen kerken.....

DNA (on)bekend.

Er waren twee zussen.

En volgens de burgerlijke stand was er niets aan de hand.

Maar er was een hardnekkig vermoeden dat ze in werkelijkheid hálf-zussen waren ; dat er een andere ,vreemde vader in het spel was.

Moeder konden ze het niet meer vragen....

Een tante wist het eigenlijk wel zeker...

Een paragnost bevestigde het óók nog eens een keer.....

En Caroline Tensen mag eindelijk de enveloppe openen . Dan zullen ze zekerheid hebben.....zullen ze weten ; weten wie ze zijn....

Ik moet bekennen dat er , naast alle gedachten die bij zo'n TV-programma door je hoofd gaan, er óók een vraag was , waarschijnlijk ontsproten aan mij orthodoxe opvoeding: " Kan dat zó maar ... een paragnost bij de NCRV ?" Want 'wij' doen toch niet aan dat soort dingen...?

Gedurende de uitzending werd dáár met geen woord over gerept. En zonder tegenspraak zei een van de zussen ... 'dat ze best wel geloofde in paragnosten...'

De envelop ging open. Het DNA-orakel sprak : Er was geen vreemde vader! Echte volbloed zussen....!
En de paragnost zat er naast! Uiteraard...Tóch NCRV , tenslotte!

Je kan het emotie-TV vinden..

Je kan je erover verbazen dat mensen bereid zijn om met hun meest intieme geheimen op de beeldbuis te verschijnen...

Je kan je verbazen over de kijkcijfers die zulke programma's halen.....

Je kan verwonderd konstateren dat het waarachtig jou tóch ráákt ...op een heel kwetsbaar plekje , diep binnenin.

Het is omdat het allemaal voortkomt uit die ene , oer-menselijke vraag... : " Wie ben ik?" . Wat stel ik voor zonder masker ,hoe kén ik mijzelf , wat moet ik met mijzelf , hoe ga ik akkoord met wat ik in mijzelf aantref...?

Een meisje , middelbare-school-leeftijd , schreef het op , zo direct , zo simpel , dat het een gedicht werd:

ik wou
dat ik wist
wie ik was

Ik denk dat die vraag ten diepste een religieuze vraag is. Je kan erover psychologiseren , je kan er sociologisch ,of gewoon logisch of paragnostisch mee omgaan...Maar daaronder zit dat diepe

heimwee naar herkenning , bevestiging , aanvaarding in aandacht en liefde... die mij de moed zou geven om te zijn die ik ben en op mijn eigen benen te staan in mijn volle lengte.....
Alleen al de herkenning van dat verlangen is een grote stap in de richting van een antwoord . Dat er moet zijn.....domweg omdat ik er ben...

Al ben ik dan nog niet zover als de dichter van psalm 27:

“Al zouden mijn vader en moeder mij verlaten...

De Eeuwige neemt mij aan...!”

Dat is sterk !

J.R.Dijkema

Voor informatie: www.raadvankerkenborne.nl